

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ควรจัดให้มีการควบคุมครอบครัวการนำเข้า การจำหน่าย การมีไว้ในครอบครอง

การเพาะปลูกทำผล การประดิษฐ์และการใช้ ซึ่งสิ่งที่เป็น
พิษเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ พิษที่มาจากสัตว์ เชื้อราที่เป็นพิษ
การทำวัคซีน (Vaccines) และซีรัม (Sera) เพื่อความปลอดภัย
แก่ประชาชน และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช
๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม
พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไปให้ยกเลิก
บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาสัตว์
เป็นภัยแก่มนุษย์ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ ดังต่อไปนี้

(๑) เชื้อจุลินทรีย์ (The Pathogenic Micro-organisms)
คือเชื้อที่ทำให้เกิดโรค ตัวอย่างเช่น เชื้ออหิวาต์และกาฬโรค

(๒) virus (Virus) คือเชื้อจำพวกหนึ่งที่เกิดโรคติดต่ออันร้ายแรง เช่น ไข้ทรพิษและโรคกั้วน้ำ

(๓) ดอกซิน (Toxins) คือพิษเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ทั่วไป

(๔) พิษที่มาจากสัตว์ (The Venoms) เช่น พิษงูต่างๆ หรือพิษมาจากเนื้อสัตว์ที่เป็นพิษ เช่น เนื้อหรือไข่ของปลาปักเป้า ฯลฯ

(๕) เชื้อราที่เป็นพิษ (The Vegetable Parasites) คือเชื้อราที่ทำให้เกิดโรค

มาตรา ๕ การนำสิ่งดังระบุไว้ในมาตรา ๔ เข้ามาในประเทศสยามนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๖ เมื่อยานพาหนะใดเข้ามาในประเทศสยามมีสิ่งดังระบุไว้ในมาตรา ๔ มาด้วย ไม่ว่าจะนำไปเพื่อนำไปสู่ประเทศอื่นหรือไม่ก็ตาม ผู้ครอบครองยึดถือหรือผู้รักษาสีงเช่นว่านั้นต้องแจ้งความให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบเรื่องโดยพลัน และมอบสิ่งนั้นให้เจ้าหน้าที่นั้นฉนึกประทับตราควบคุมไว้ จนกว่าจะออกไปจากประเทศสยาม ถ้าละเลยเสียมิได้แจ้งความเช่นว่านั้น ท่านให้ถือว่าเป็นการนำสิ่งต้องห้ามเข้ามาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยนัยแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่งตั้งระบุไว้ใน
มาตรา ๔ นั้น ท่านว่าต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ เว้นไว้
แต่ชีราและวัคซีนที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลได้ตรวจตราแล้ว ซึ่งมี
ไว้สำหรับใช้ในการประกอบโรคศิลปะ ถ้าหากได้มีอยู่ก่อน
ใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้จัดการขออนุญาตภายในกำหนด
สามเดือน

มาตรา ๘ ผู้ใดจะทำการตรวจค้นในทางวิทยาศาสตร์
ทางวิทยาการและประกอบทำสิ่งตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ ตลอด
ถึงการทำวัคซีน และชีราสำหรับแก้ หรือกั้นโรคซึ่งจะเกิดจาก
สิ่งเหล่านั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่และประกอบ
ทำในสถานที่ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ เมื่อสถานวิทยาศาสตร์หรือโรงพยาบาลที่เป็น
ของรัฐบาลหรือของบุคคลหรือคณะบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวกับราช
การ มีความประสงค์จะทำการตรวจหรือทำการสอนวิชา
เพื่อทดลอง วิทยาการ ประเภทที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้
บุคคลนั้นหรือประธานผู้รับผิดชอบในสถานวิทยาศาสตร์หรือ
โรงพยาบาลนั้นแล้วแต่กรณีจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้า
หน้าที่ เพื่อการนั้นเสียก่อน

การควบคุมของเจ้าหน้าที่นั้น ให้ทำเพียงเมื่อการทำการ
ตรวจค้นหรือทำการสอนวิชา เพื่อทดลองวิทยาการเช่นนั้น
จะเป็นภัยหรือน่ากลัวจะเป็นภัยแก่ประชาชน ปศุสัตว์และ
สัตว์พาหนะ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดสั่งเข้ามาหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่ง
ที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ หรือกระทำการโดยไม่มีใบอนุญาตเมื่อ
พระราชบัญญัตินี้ว่าต้องมี หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๖
ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือ
ปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยตั้งบุคคลผู้
ทรงคุณวุฒิความสามารถรอบรู้วิทยาการเกี่ยวกับเรื่องดังระบุ
ไว้ในมาตรา ๔ หนึ่งนายขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในพระ
ราชบัญญัตินี้

เจ้าหน้าที่ดังระบุไว้ในวรรคก่อนนี้ เมื่อได้รับความเห็น
ชอบของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยแล้ว มีอำนาจตั้งเจ้า
หน้าที่ผู้ช่วยและเจ้าพนักงานได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยหรือตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง
โดยชอบเพื่อการนั้น มีสิทธิเข้าไปตรวจค้นสถานที่ของผู้ถือ
ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์

ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และมีสิทธิตรวจบรรดาศักดิ์และ
ทะเบียนอันหนึ่งอันใด หรือทั้งหมดดังกล่าวไว้ในกฎเสนาบดี
นี้ ตลอดที่ตรวจจำนวนสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ ที่อยู่ใน
ครอบครองยึดถือของบุคคลนั้นได้ด้วย บรรดาสั่งเช่นว่านั้น
เมื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจโดยชอบเรียกตรวจ บุคคล
นั้นจะต้องนำออกแสดงให้แก่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยหรือเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๑๑ วรรคต้นมีอำนาจออกหมายค้น สถานที่ของ
บุคคลใด ๆ ที่ไม่ได้มีใบอนุญาต และซึ่งมีเหตุควรสงสัยว่า
มีสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ โดยผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือ
สงสัยว่าผู้นั้นเจตนาจะขายหรือจำหน่ายแจกสิ่งเช่นว่านั้น
ต่อไป

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะยึดสิ่งที่ระบุไว้ใน
มาตรา ๔ ได้เมื่อเจ้าของไม่สามารถแสดงความบริสุทธิ์ได้ว่า
มีไว้ในครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
นี้ สิ่งที่ยึดมานั้นให้ส่งมอบแก่เจ้าพนักงานเพื่อการนั้น และ
ถ้าปรากฏว่ามีได้มีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น ก็ให้คืนแก่
เจ้าของไปภายในเวลาอันสมควร

เล่ม ๔๘ หน้า ๒๖๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๔๗๕

มาตรา ๑๕ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนี้ให้มี
อำนาจออกกฎเสนาบดีได้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร